

1980

No. 144

S T A A T S B L A D
van de
R E P U B L I E K S U R I N A M E

DECREET C-14

D E C R E E T van 31 december 1980, houdende regelen op het gebied van de zeevisserij.

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is de wetgeving op het gebied van de zeevisserij aan te passen aan de gewijzigde omstandigheden;

HEEFT BESLOTEN :

HOOFDSTUK I

Begripsomschrijvingen

Artikel I

Voor het bepaalde bij en krachtens dit decreet wordt verstaan onder:

- a. "de wet" : de wet van 14 april 1978 houdende uitbreiding van de territoriale zee van de Republiek Suriname en de instelling van de daaraan grenzende economische zone (S.R.S. 1978 no. 26);
- b. "de Minister" : de Minister van Landbouw, Veeteelt, Visserij en Bosbouw;
- c. "de Directeur" : de Directeur van Landbouw, Veeteelt, Visserij en Bosbouw;

"visserijzône" : een zône, die zowel de territoriale zee, bedoeld en omschreven in de artikelen 1 en 2 van de wet, als de economische zône, bedoeld en omschreven in artikel 3 van de wet, omvat;

"vissen" : 1°. het te water brengen, te water hebben, lichten of ophalen van vistuigen, alsmede het aanwenden van enig ander middel om vis te bemachtigen of te doden;
2°. elke andere bezigheid die het bemachtigen of doden van vis ten gevolge heeft of kan hebben;
3°. elke bezigheid ter ondersteuning of bevoorrading van vissersvaartuigen, met inbegrip van het overnemen, verwerken, prepareren, opslaan, koelhouden of vervoeren van vis;

met uitzondering van het vissen met hengel of lijn als sport of tijdverdrijf, alsmede met uitzondering van het vissen met bezigheden van een niet-commercieel karakter door een voor wetenschappelijk visserijonderzoek ingericht vaartuig;

"vis" : vissen en delen van vissen, schaal- en schelpdieren, alsmede de overige dierlijke en plantaardige organismen die deel uitmaken van de natuurlijke rijkdommen van de zee, met uitzondering van vogels;

"zeevisserij" : het vissen in de visserijzône;

"vissersvaartuig" : een schip, dat bedrijfsmatig wordt gebruikt of bestemd is om te worden gebruikt voor de zeevisserij;

"reder" : de exploitant van een vissersvaartuig;

"de Raad" : de Raad van Overleg voor de Zeevisserij, bedoeld in artikel 26;

k. "de Havenneester" : het Hoofd van het Haven- en Loodswezen van het Ministerie van Openbare Werken en Verkeer.

Artikel 2

1. Voor het bepaalde bij een krachtens dit decreet wordt onder "Surinaams vissersvaartuig" verstaan een vissersvaartuig, indien:

- a. het toebehoort, hetzij voor tenminste vijftig procent aan Surinamers, hetzij voor tenminste vijf en twintig procent aan Surinamers en voor tenminste vijftig procent aan ingezetenen van Suriname, en
- b. het regelmatig in Suriname havent of zal havenen, en
- c. de reder gevestigd is in Suriname en als zodanig is ingeschreven in het register van de Kamer van Koophandel en Fabrieken.

2. Onder "Surinamers" worden in dit artikel naast natuurlijke personen mede begrepen:

1°. in Suriname gevestigde vennootschappen onder firma en commanditaire vennootschappen, waarvan alle hoofdelijk aansprakelijke vennoten in Suriname wonende Surinamers zijn;

2°. volgens de Surinaamse wet opgerichte in Suriname gevestigde naamloze vennootschappen, waarvan tenminste vijftig procent van het geplaatste aandelenkapitaal toebehoort aan in Suriname wonende Surinamers;

3°. volgens de Surinaamse wet opgerichte in Suriname gevestigde rechtspersoonlijkheid bezittende verenigingen of stichtingen, waarvan de meerderheid der bestuurders bestaat uit in Suriname wonende Surinamers.

3. Onder "ingezetenen van Suriname" worden in dit artikel naast natuurlijke personen mede begrepen:

1°. in Suriname gevestigde vennootschappen onder firma en commanditaire vennootschappen, waarvan alle hoofdelijk aansprakelijke vennoten in Suriname wonende Surinamers of ingezetenen van Suriname zijn;

- 2°. volgens de Surinaamse wet opgerichte in Suriname gevestigde naamloze vennootschappen, waarvan tenminste vijftig procent van het geplaatste aandelenkapitaal toebehoort aan in Suriname wonende Surinamers of ingezetenen van Suriname;
- 3°. volgens de Surinaamse wet opgerichte in Suriname gevestigde rechtspersoonlijkheid bezittende verenigingen of stichtingen, waarvan de meerderheid der bestuurders bestaat uit in Suriname wonende Surinamers of ingezetenen van Suriname.

Artikel 3

Voor het bepaalde bij en krachtens dit decreet wordt onder "Surinaams vissersvaartuig" tevens verstaan een vissersvaartuig.

- a. het regelmatig in Suriname havent of zal havenen, en
- b. de reder gevestigd is in Suriname en als zodanig is ingeschreven in het register van de Kamer van Koophandel en Fabrieken, en
- c. de reder het krachtens overeenkomst in gebruik heeft voor de duur van tenminste drie jaren, welke overeenkomst — vermeld van een vertaling in het Nederlands — in afschrift bij de Havenmeester is gedeponereerd, en
- d. de eigenaar tegenover de Havenmeester schriftelijk heeft verklaard in te stemmen met de registratie van zijn vissersvaartuig in het centraal visserijregister, en
- e. de reder er zorg voor draagt, dat de vangst in overwegende mate in Suriname wordt verwerkt.

Artikel 4

Voor het bepaalde bij en krachtens dit decreet wordt onder "buitenlands vissersvaartuig, dat in Suriname is toegelaten" verstaan een vissersvaartuig, indien:

- a. het regelmatig in Suriname havent of zal havenen, en
- b. de reder kantoor houdt in Suriname en als zodanig is ingeschreven in het register van de Kamer van Koophandel en Fabrieken, en

- c. de reder er zorg voor draagt, dat de vangst in overwegende mate in Suriname wordt verwerkt.

Artikel 5

Voor het bepaalde bij en krachtens dit decreet wordt onder "vreemd vissersvaartuig" verstaan elk niet onder de artikelen 2, 3 of 4 vallend vissersvaartuig.

HOOFDSTUK II

Registratie van vissersvaartuigen

Artikel 6

1. Door de Havenmeester wordt een centraal visserijregister gehouden bestaande uit drie delen. In deel A worden geregistreerd de Surinaamse vissersvaartuigen, bedoeld in artikel 2, in deel B worden geregistreerd de Surinaamse vissersvaartuigen, bedoeld in artikel 3, en in deel C worden geregistreerd de buitenlandse vissersvaartuigen, die in Suriname zijn toegelaten, bedoeld in artikel 4.
2. Ter verkrijging van registratie in het centraal visserijregister doet de eigenaar of de reder van het vissersvaartuig schriftelijk op een door de Minister van Openbare Werken en Verkeer vast te stellen en gratis door de Havenmeester te verstrekken formulier aangifte ter registratie.
3. De registratie kan slechts worden aangevraagd en zal slechts worden verleend voor hetzij deel A, hetzij deel B, hetzij deel C.

Artikel 7

gelijk met het indienen van het volledig ingevulde en on-
 rtekende formulier worden bewijsstukken overgelegd, dat
 t vissersvaartuig voldoet aan de eisen gesteld in artikel 2,
 ikel 3 of artikel 4, en worden de overeenkomst, bedoeld in
 ikel 3 onder c., en de verklaring, bedoeld in artikel 3 on-
 r d., overgelegd.

de ontvangst van het formulier en de bewijsstukken en
 umenten, bedoeld in het eerste lid beslist de Havenmees-
 innen dertig dagen of al dan niet tot registratie zal wor-
 n overgegaan.

geval van een onvolledig ingevuld formulier of van het
 tbreken van de benodigde bewijsstukken en documenten
 ordt de ondertekenaar eenmaal in de gelegenheid gesteld
 i binnen een door de Havenmeester te stellen termijn tot
 nvulling van de ontbrekende gegevens of tot overlegging
 n de ontbrekende bewijsstukken en documenten over te
 an.

dien binnen de krachtens het derde lid gestelde termijn de
 tbrekende gegevens niet zijn aangevuld dan wel de ontbre-
 nde bewijsstukken en documenten niet zijn overgelegd,
 ordt de aanvraag niet door de Havenmeester in behandeling
 nomen.

Artikel 8

: Havenmeester deelt een weigering om over te gaan tot
 gistratie bij aangetekende brief, onder opgave van redenen,
 n de ondertekenaar van het aanvraagformulier mede.
 langhebbenden kunnen binnen dertig dagen na de verzen-
 ng van de weigering daartegen beroep instellen bij het Hof
 n Justitie.

et een weigering om over te gaan tot registratie wordt ge-
 kgesteld het niet door de Havenmeester binnen de in arti-
 el 7, tweede lid, gestelde termijn nemen van de aldaar be-
 velde beslissing.

Artikel 9

1. Na de registratie doet de Havenmeester aan de ondertekenaar
 van het aanvraagformulier tegen betaling van een door de
 Minister van Openbare Werken en Verkeer — in overeen-
 stemming met de Minister — vast te stellen bedrag een re-
 gistratiebewijs in tweevoud toekomen, volgens een door de
 Minister van Openbare Werken en Verkeer vast te stellen en
 in het Advertentieblad van de Republiek Suriname bekend te
 maken model, dat tenminste bevat:

- a. de naam en het registratienummer van het vissersvaartuig;
- b. de op het vissersvaartuig aangebrachte identificatieletters en
 -nummers;
- c. het deel, waarin het vissersvaartuig is geregistreerd;
- d. de inhoud, waarop het volgens terzake geldende wettelijke
 bepalingen is gemeten alsmede de totale lengte;
- e. de beschrijving van het vissersvaartuig volgens de registratie;
- f. de naam en het adres van de eigenaar of eigenaren van het
 vissersvaartuig;
- g. de naam en het adres van de reder van het vissersvaartuig;
- h. het motorvermogen.

Artikel 10

1. Het centraal visserij-register is openbaar.
2. Een ieder kan tegen betaling van een door de Minister van
 Openbare Werken en Verkeer vast te stellen bedrag inlichtin-
 gen verkrijgen uit het centraal visserij-register.

Artikel 11

1. Een Surinaams vissersvaartuig voert de Surinaamse vlag.
2. Een zich in de visserijzone bevindend vreemd vissersvaartuig
 voert de vlag van het land waar het is geregistreerd.

Artikel 12

1. De eigenaar of de reder van een Surinaams vissersvaartuig of
 van een buitenlands vissersvaartuig, dat in Suriname is toege-
 laten, is verplicht om aan de Havenmeester mededeling te

doen van elke verandering, die wijziging ten gevolge kan hebben in hetgeen omtrent het vissersvaartuig in het centraal visserij-register is aangetekend, en wel binnen een week nadat de verandering heeft plaatsgevonden.

2. De Havenmeester haalt de registratie door:
 - a. op verzoek van de eigenaar of de reder;
 - b. ambtshalve indien hem is gebleken dat niet langer vol-
daan wordt aan de eisen ter verkrijging van de registratie
als Surinaams vissersvaartuig of als buitenlands vissers-
vaartuig, dat in Suriname is toegelaten;
 - c. ambtshalve indien hem niet, niet tijdig of niet volledig
mededeling is gedaan van een verandering als bedoeld
in het eerste lid.

3. De Havenmeester deelt de doorhaling bij aangetekende brief,
onder opgave van redenen, aan de eigenaar of reder mede.
4. De Havenmeester geeft van de doorhaling terstond kennis aan
de Directeur.

5. Door de doorhaling gaat de hoedanigheid van Surinaams vis-
sersvaartuig of van buitenlands vissersvaartuig, dat in Suri-
name is toegelaten, verloren.

6. Belanghebbenden kunnen binnen derigt dagen na de verzen-
ding van de doorhaling daartegen beroep instellen bij het
Hof van Justitie.

Artikel 13

Bij en krachtens staatsbesluit kunnen nadere regelen met be-
trekking tot de uitvoering van dit hoofdstuk worden gegeven.

HOOFDSTUK III

De vergunning voor de zeevisserij

Artikel 14

1. De eigenaar of de reder van het vissersvaartuig vraagt de
vergunning voor het bedrijven van de zeevisserij schriftelijk
aan op een door de Minister vast te stellen en gratis door de
Havenmeester te verstrekken formulier.

2. Tegelijk met het indienen van het volledig ingevulde en on-
derbrekende formulier bij de Havenmeester worden de bijlagen.
bedoeld in artikel 15, overgelegd.

3. In geval van een onvolledig ingevuld formulier of van het
ontbreken van de bijlagen, bedoeld in artikel 15, wordt de
ondertekenaar door de Havenmeester eenmaal in de gelegen-
heid gesteld tot aanvulling van de ontbrekende gegevens of
tot overlegging van de ontbrekende bijlagen over te gaan, on-
der het stellen aan hem van een gelet op de omstandigheden
redelijke termijn.

4. Indien binnen de krachtens het derde lid gestelde termijn de
ontbrekende gegevens niet zijn aangevuld dan wel de ontbre-
kende bijlagen niet zijn overgelegd, wordt de aanvraag nie-
door de Havenmeester in behandeling genomen.

Artikel 15

1. De eigenaar of de reder van het vissersvaartuig voegt de vol-
gende bijlagen bij het in artikel 14, eerste lid, bedoelde for-
mulier:
 - a. een lijst bevattende de namen en woonplaatsen van de
kapitein en de overige leden van de bemanning;
 - b. een recente foto of recente foto's van het vissersvaartuig,
waarop duidelijk zichtbaar zijn de naam en de registra-
tietekens van het vissersvaartuig;
 - c. een beschrijving van het aan boord van het vissersvaar-
tuig aanwezige vistuig en van de methoden waarmede
met het vissersvaartuig kan en zal worden gevist;
 - d. een beschrijving van de aan boord van het vissersvaar-
tuig aanwezige radiocommunicatiemiddelen met vermel-
ding van het oproepnummer en de radiofrequentie en
eventuele andere elektrische of elektronische apparatuur;
 - e. een beschrijving van de soorten vis waarop gevist zal
worden.

2. Voor ieder vertrek uit de haven legt de Kapitein van het vis-
sersvaartuig aan de Havenmeester een afschrift over van de
in het eerste lid onder a bedoelde lijst, nadat daarin de even-
tueel noodzakelijke wijzigingen zijn aangebracht, teneinde die
lijst in overeenstemming te brengen met de samenstelling van
de bemanning.

de visvangsten. Zij worden op de achterzijde van de vergunning afgedrukt.

Naast en boven de in en krachtens het tweede lid van dit artikel gestelde algemene voorwaarden kan de Minister, de Raad gehoord, bij het verlenen van de vergunning daaraan bijzondere voorwaarden of verplichtingen verbinden, die alleen voor een bepaald vissersvaartuig of voor een groep van bepaalde vissersvaartuigen zullen gelden.

Artikel 18

1. Binnen dertig dagen na de datum van het in artikel 16, derde lid, bedoelde bewijs van kennisgeving van toezending aan de Directeur verleent de Minister — in afwijking van het bepaalde in artikel 6, eerste lid, van de wet — de vergunning, welke een geldigheid van maximaal één jaar bezit en in de vorm van één origineel-exemplaar en één duplicaat-exemplaar wordt afgegeven.

2. De vergunning kan niet worden overgedragen.

3. In geval van het verlenen van de vergunning deelt de Havenmeester aan de ondertekenaar van het in artikel 14, eerste lid, bedoelde formulier schriftelijk dan wel mondeling mede, dat de beide in het eerste lid bedoelde exemplaren van de vergunning te zijnen kantore kunnen worden afgehaald tegen gelijktijdige betaling van het in artikel 19 bedoelde bedrag en — behoudens in geval van vreemde vissersvaartuigen — op vertoon van het in artikel 21 bedoelde certificaat van deugdelijkheid.

4. Een afwijzende beslissing op een aanvraag tot het verlenen van de vergunning deelt de Minister bij aangetekende brief, onder opgave van redenen, aan de ondertekenaar van het in artikel 14, eerste lid, bedoelde formulier mede binnen dertig dagen na de datum van het in artikel 16, derde lid, bedoelde bewijs van kennisgeving van toezending aan de Directeur.

5. Belanghebbenden kunnen binnen dertig dagen na de verzending van de afwijzende beslissing of in geval van het bij het verlenen van de vergunning daaraan verbinden van bijzondere voorwaarden of van verplichtingen als bedoeld in artikel 17, derde lid — binnen dertig dagen na het in ontvangst nemen

De Minister kan, de Raad gehoord, nadere regelen geven omtrent de vorm en de inhoud van de in het eerste lid bedoelde bijlagen.

De Minister kan tevens, de Raad gehoord, eisen dat andere bijlagen bij de aanvraag tot vergunning worden gevoegd, indien nodig.

Artikel 16

De Havenmeester zendt de ontvangen formulieren vergezeld van de bijlagen alsmede behoudens in geval van vreemde vissersvaartuigen vergezeld van een afschrift van het voor het betrokken vissersvaartuig uitgereikte registratiebewijs zo spoedig mogelijk toe aan de Directeur.

De Havenmeester kan de toezending vergezeld doen gaan van zijn op- of aanmerkingen.

De Havenmeester geeft aan de ondertekenaar van het formulier een gedagtekend bewijs van kennisgeving van toezending aan de Directeur af.

Artikel 17

Vóór 20 januari van elk jaar maakt de Minister, de Raad gehoord, in het advertentieblad van de Republiek Suriname alsmede in twee dagbladen met landelijke verspreiding bekend, wanneer aanvraagformulieren als bedoeld in artikel 14, eerste lid, bij de Havenmeester te verkrijgen zijn, en welke het maximale aantal vergunningen is dat in dat jaar per vis of vissoort zal worden uitgegeven, onder vermelding van de verdeelsleutel voor de in deel A, in deel B of in deel C van het centraal visserij-register geregistreerde vissersvaartuigen en voor de vreemde vissersvaartuigen.

2. Bij de in het eerste lid bedoelde bekendmakingen maakt de Minister, de Raad gehoord, tegelijkertijd de algemene voorwaarden openbaar, waarop de vergunning zal worden verleend. Deze algemene voorwaarden zijn onder meer de toegestane vangmiddelen en vangmethoden, de maaswijdten, de seizoenen alsmede de gebieden waarin gevist mag worden, de minimummaten van de te vangen vis, de maxima van de te vangen hoeveelheden vis, en de wijze van rapporteren van

van de vergunning beroep instellen bij het Hof van Justitie tegen de afwijzende beslissing dan wel tegen de daaraan verbonden bijzondere voorwaarden of verplichtingen.

Artikel 19

Voor de vergunning is een bedrag verschuldigd aan de Staat, dat wordt vastgesteld door de Minister, de Raad gehoord. Het wordt bekendgemaakt tegelijkertijd en op de wijze als bedoeld in artikel 17, eerste lid. Bij de vaststelling van het bedrag kan de Minister een onderscheid maken tussen de in de delen A, B of C van het centraal vissersregister geregistreerde vissersvaartuigen en de vreemde vissersvaartuigen, evenals een onderscheid naar gelang van de vis of soorten vis, waarop zal mogen worden gevestigd dan wel naar gelang van de grootte of het motorvermogen van het vissersvaartuig.

Artikel 20

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 6, derde lid, van de wet trekt de Minister, onder opgave van redenen, de vergunning in:
 - a. op verzoek van degene, op wiens naam de vergunning staat; wanneer gehandeld of nagelaten wordt in strijd met de algemene voorwaarden of met de aan de vergunning verbonden bijzondere voorwaarden of verplichtingen; in wanneer degene, op wiens naam de vergunning staat, in staat van faillissement wordt verklaard of aan hem surseance van betaling wordt verleend;
 - b. wanneer gehandeld of nagelaten wordt in strijd met de krachtens artikel 25 gestelde regelen of verboden;
 - c. wanneer de hoedanigheid van Surinaams vissersvaartuig of van buitenlands vissersvaartuig, dat in Suriname is toegelaten, verloren is gegaan.
2. Belanghebbenden kunnen binnen dertig dagen na de dagtekening van de bij aangetekende brief te verzenden kennisgeving van intrekking daartegen beroep instellen bij het Hof van Justitie.

HOOFDSTUK IV

Het certificaat van deugdelijkheid

Artikel 21

1. De Havenmeester geeft een certificaat van deugdelijkheid af, nadat de ambtenaren van de Afdeling Toezicht Schepen van het Ministerie van Openbare Werken en Verkeer zich zo ver wel te land als te water hebben overtuigd van de deugdelijkheid van het Surinaamse vissersvaartuig of van het buitenlandse vissersvaartuig, dat in Suriname is toegelaten.
2. Het certificaat van deugdelijkheid is geldig voor de duur van maximaal één jaar.
3. De vorm en de inhoud van het certificaat van deugdelijkheid worden vastgesteld door de Minister van Openbare Werken en Verkeer volgens een in het Advertentieblad van de Republiek Suriname bekend te maken model.

HOOFDSTUK V

Bijzondere bepalingen

Artikel 22

1. De kapitein van een vissersvaartuig, niet zijnde een vreemd vissersvaartuig, is verplicht er zorg voor te dragen dat aan boord van zijn schip aanwezig zijn:
 - a. een exemplaar van het registratiebewijs;
 - b. het origineel- of het duplicaatexemplaar van de vergunning;
 - c. het certificaat van deugdelijkheid.
2. De kapitein van een vreemd vissersvaartuig is verplicht er zorg voor te dragen, dat aan boord van zijn schip het origineel- of het duplicaatexemplaar van de vergunning aanwezig is.
3. Op de eerste vordering van een vervolgingsambtenaar dient het registratiebewijs, de vergunning of het certificaat van deugdelijkheid aan deze te worden vertoond en desgevraagd te worden afgegeven.

Artikel 23

De vergunning kan aan de eigenaar of de reder van een vreemd vissersvaartuig alleen worden verleend, indien tussen de Republiek Suriname en de Staat van registratie van het vreemde vissersvaartuig een internationale overeenkomst van kracht is tot regeling van het vissen in de visserijzone van de Republiek Suriname en in de wateren van die Staat.

Artikel 24

1. Bij staatsbesluit kan worden afgeweken van een of meer van de bepalingen van de hoofdstukken II, III en IV voor het vissen in de visserijzone met vissersvaartuigen beneden een bepaalde minimuminhoud, welke alleen vlak onder de kust van Suriname vissen.
2. Bij het in het eerste lid bedoelde staatsbesluit kunnen nadere regelen worden gegeven met betrekking tot het vissen in de visserijzone met de daar bedoelde vissersvaartuigen.

Artikel 25

1. Ter bescherming en ter instandhouding van de visstand kunnen bij staatsbesluit nadere regelen worden gegeven houdende:
 1. een verbod tot het vissen op een bepaalde vis of vissoort;
 2. een verbod tot het vissen gedurende een bepaalde periode of op bepaalde dagen, eventueel onderscheiden naar vis of vissoort;
 3. een verbod tot het gebruiken van bepaalde aangewezen vangstmethoden of vistuigen;
 4. een verbod tot het vangen van vis beneden een bepaalde minimum-maat;
 5. een verbod tot het vangen van vis op bepaalde visgronden;
 6. een verbod tot het vangen van vis boven een bepaalde maximum-hoeveelheid, eventueel onderscheiden naar vis of vissoort.

HOOFDSTUK VI

De Raad van Overleg voor de Zeevisserij

Artikel 26

1. Er is een Raad van Overleg voor de Zeevisserij.
2. De Raad van Overleg voor de Zeevisserij heeft tot taak de Minister van advies te dienen zowel in de in dit decreet gemaakte gevallen als in het algemeen voor aangelegenheden betreffende de zeevisserij. De Raad kan de Minister ook omgevoerd advies geven.
3. De Raad bestaat uit de volgende leden:
 - a. de Directeur, of diens plaatsvervanger, als voorzitter;
 - b. de Havenmeester;
 - c. een vertegenwoordiger van de Minister van Justitie, Le-ger en Politie en Buitenlandse Zaken;
 - d. een vertegenwoordiger van de reders van garnaalentrav-lers;
 - e. een vertegenwoordiger van de vissers op andere vissen dan garnalen;
 - f. een vertegenwoordiger van de kustvissers;
 - g. een vertegenwoordiger van de visverwerkende industrie.
4. De aanwijzing van de vertegenwoordiger, als in het derde lid onder c. bedoeld, vindt plaats door de Minister van Jus-titie, Le-ger en Politie en Buitenlandse Zaken. De aanwijzing van de vertegenwoordigers, als in het derde lid onder d. tot en met g. bedoeld, vindt plaats bij gezamenlijke beschikking van de Ministers van Justitie, Le-ger en Politie en Buitenland-se Zaken en van Landbouw, Vee- en Veeteelt, Visserij en Bosbouw uit een aanbeveling van twee personen voor elke vacature, opgemaakt door organisaties van de betrokken reders en vis-sers, welke naar het oordeel van de Minister voor het totaal van die reders en vissers representatief te achten zijn.
5. De aanwijzing van de vertegenwoordigers, als in het derde lid onder d. tot en met g. bedoeld, geschiedt, behoudens eer-dere intrekking, voor de tijd van ten hoogste drie jaren.

6. De Ministers wijken van de ingediende aanbeveling niet af en trekken de aanwijzing van een vertegenwoordiger, als in het derde lid onder d. tot en met g. bedoeld, niet in, dan na dat zij de organisaties in de gelegenheid hebben gesteld hun gevoelens daarover kenbaar te maken.
7. Zolang representatieve organisaties, als in het vierde lid bedoeld, niet aanwezig zijn, geschieden de aanwijzing en de intrekking van de aanwijzing van de in het derde lid onder d. tot en met g. bedoelde vertegenwoordigers door de aldaar genoemde Ministers naar vrij goedvinden.

HOOFDSTUK VII

Strafbepalingen

Artikel 27

1. Hij die, zonder voorzien te zijn van een geldige vergunning, met een vissersvaartuig in de visserijzone vist of toelaat dat zonder geldige vergunning met zijn vissersvaartuig in de visserijzone wordt gevist, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaar of geldboete van ten hoogste vijftienduizend gulden.
2. In geval van veroordeling tot gevangenisstraf kan de rechter tevens geldboete opleggen.

Artikel 28

1. Hij die, zonder voorzien te zijn van een geldige vergunning, met een vreemd vissersvaartuig of met een vreemd vaartuig, waarmede gevist zou kunnen worden, zich in de visserijzone bevindt wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaar of geldboete van ten hoogste vijfhonderd duizend gulden, tenzij hij aantoonst zich aldaar te bevinden voor rechtstreekse doorvaart of voor het uitoefenen van een ander in het internationaal recht erkend doel verband houdende met de scheepvaart of de communicatie.
2. In geval van veroordeling tot gevangenisstraf kan de rechter tevens geldboete opleggen.

Artikel 29

1. Hij die niet, niet tijdig of niet geheel voldoet aan de algemene voorwaarden als gesteld in en krachtens artikel 17, tweede lid, of aan de aan de vergunning verbonden bijzondere voorwaarden of verplichtingen als bedoeld in artikel 17, derde lid, dan wel handelt in strijd met deze algemene voorwaarden, bijzondere voorwaarden of verplichtingen wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste eenhonderd duizend gulden.
2. In geval van veroordeling tot hechtenis kan de rechter tevens geldboete opleggen.

Artikel 30

Overtreding van het bepaalde in de artikelen 11, 12, eerste lid, en 22 wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste drieduizend gulden.

Artikel 31

Hij die handelt in strijd met een krachtens artikel 25 uitgevaardigd verbod wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaar of geldboete van ten hoogste eenhonderd duizend gulden.

Artikel 32

Op overtreding van krachtens dit decreet gestelde regelen kan geen hogere straf worden gesteld dan hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste drieduizend gulden.

Artikel 33

De feiten, strafbaar gesteld in de artikelen 27, 28 en 31 worden beschouwd als misdrijven en die, strafbaar gesteld in of krachtens de artikelen 29, 30 en 32 als overtredingen.

Artikel 34

1. De voorwerpen waarmee de in de artikelen 27, 28, 29 en 31 omschreven strafbare feiten zijn gepleegd, alsmede de goede-

ren die uit het strafbaar gestelde feit zijn verkregen, kunnen worden verbeurd verklaard.

2. Indien de dader onbekend is, of alvorens de vervolging aanvangt overleden is, kan de verbeurdverklaring, op vordering van het Openbaar Ministerie, bij rechterlijke beschikking worden uitgesproken.
3. De beschikking als bedoeld in het tweede lid wordt door de griffier openbaar gemaakt in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en/of in een of meer door de rechter aan te wijzen dagbladen.
4. De beschikking als bedoeld in het tweede lid wordt van kracht, tenzij een belanghebbende binnen twee maanden na de openbaarmaking een bezwaarschrift ter griffie inlevert en gedurende het verdere onderzoek niet blijkt, dat een strafbaar feit ten opzichte van betrokken zaken heeft plaatsgehadt.
5. Van de krachtens het tweede lid genomen beschikkingen staat de Procureur-Generaal gedurende veertien dagen beroep open op het Hof van Justitie. Hetzelfde geldt ten aanzien van de krachtens het vierde lid op een bezwaarschrift genomen beschikkingen.

Artikel 35

1. Indien een feit, bij of krachtens dit decreet strafbaar gesteld, wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, kan de strafvervolgung worden ingesteld en kunnen de in de wet voorziene straffen en maatregelen, indien zij daarvoor in aanmerking komen, worden uitgesproken:

1°. tegen die rechtspersoon, dan wel;

2°. tegen hen die tot het feit opdracht hebben gegeven als mede tegen hen die feitelijke leiding hebben gegeven aan de verboden gedraging, dan wel;

3°. tegen de onder 1°. en 2°. genoemden tezamen.

2. Een strafbaar feit wordt onder meer begaan door of vanwege een rechtspersoon, indien het begaan wordt door personen, die hetzij uit hoofde van een dienstbetrekking, hetzij uit anderen hoofde handelen in de sfeer van de rechtspersoon, ongeacht of deze personen ieder afzonderlijk het strafbare feit hebben begaan dan wel bij hen gezamenlijk de elementen van dat strafbare feit aanwezig zijn.

3. Indien een strafvervolgung wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, wordt deze tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder of, indien er meer bestuurders zijn, door één van hen. De vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen. De rechter kan de persoonlijke verschijning van een bepaalde bestuurder bevelen, hij kan alsdan zijn medebetrokking gelasten.
4. Indien de strafvervolgung wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, geschiedt de uitreiking van gerechtelijke mededelingen aan de plaats waar het bestuur zitting of kantoor houdt of aan de woonplaats van het Hoofd van het bestuur, dan wel, indien het bestuur geen hoofd heeft, bij één van de bestuurders. Betreft de uitreiking een gerechtelijk schrijven als bedoeld in artikel 515 Wetboek van Strafvordering, dan is artikel 517, tweede en derde lid, van dat Wetboek van overeenkomstige toepassing.
5. Voor de toepassing van de vorige leden wordt met de rechtspersoon gelijkgesteld: de vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid, de maatschap, enige andere vereniging van personen en het doelvermogen.

Artikel 36

Met het opsporen van de bij of krachtens dit decreet strafbaar gestelde feiten zijn behalve de in het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen tevens belast:

1. personen van het Nationaal Leger, daartoe door de Minister van Justitie, Leger en Politie en Buitenlandse Zaken aangewezen;
2. de Havenmeester en de Onder-Havenmeester;
3. de Havenmeesters van Nieuw-Nickerie en Albina;
4. andere personen, daartoe door de Minister van Justitie, Leger en Politie en Buitenlandse Zaken aangewezen.

Artikel 37

1. De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd om in beslag te nemen zomede ter inbeslagneming de uitlevering te vorderen van alle voorwerpen, welke tot ontdekking der waar-

1980

heid kunnen dienen of welker verbeurdverklaring, vernietiging of onbruikbaarmaking kan worden bevolen.

2. Indien zich onder de ingevolge het eerste lid inbeslaggenomen voorwerpen goederen of zaken bevinden, welke aan bederf onderhevig zijn, kan de Procureur-Generaal toestemming verlenen tot verkoop van die goederen of zaken over te gaan.
3. De verkoop geschiedt door de opsporingsambtenaren in het openbaar volgens de plaatselijke gebruiken.
4. De opbrengst der goederen of zaken als voormeld kan worden verbeurd verklaard.

HOOFDSTUK VIII

Overgangs- en Slotbepalingen

Artikel 38

Voor de uitvoering van dit decreet kunnen bij en krachtens staatsbesluit nadere regelen worden gesteld.

Artikel 39

De Visstandsbeschermingswet 1961 (G.B. 1961 no. 44, G.B. 1963 no. 153 en G.B. 1965 no. 118) wordt als volgt gewijzigd:

In artikel 1 wordt de punt achter "gelegen en afgestoten is" vervangen door een punt-komma en wordt aan het artikel toegevoegd een sub d. luidende als volgt:

"d. binnen Suriname: in de binnenwateren van Suriname, met uitzondering van de territoriale zee, bedoeld en omschreven in de artikelen 1 en 2 van de Wet van 14 april 1978 houdende uitbreiding van de territoriale zee van de Republiek Suriname en de instelling van de daaraan grenzende economische zône (S.R.S. 1978 no. 26) alsmede met uitzondering van de economische zône, bedoeld en omschreven in artikel 3 van genoemde wet".

1980

Artikel 40

1. Het Staatsbesluit van 8 september 1971, houdende regelen voor vissersvaartuigen in Suriname (Vissersvaartuigenbesluit 1971), G.B. 1971 no. 158, vervalt met ingang van de dag waarop dit decreet in werking zal treden.
2. Dit decreet dat kan worden aangehaald als "Zeevisserijdecreet 1980", treedt in werking met ingang van 1 januari 1981.

Gegeven te Paramaribo, de 31ste december 1980.

H.R. CHIN A SEN.

Het Militair Gezag,

D.D. BOUTERSE.

De Minister van Landbouw,
Veeveelt, Visserij en Bosbouw,
A.H. VAN DIJK.

De Minister van Justitie,
Leger en Politie
en Buitenlandse Zaken,
A.R. HAAKMAT.

De Minister van Openbare Werken
en Verkeer,
M.N. ATAPELLAH.

Uitgegeven te Paramaribo, de 31ste december 1980.

De Minister van Binnenlandse Zaken
en Distriktsbestuur,
F.J. LEEFLANG.

1980

DECREET van 31 december 1980 houdende regelen op het gebied van de zeevisserij.**MEMORIE VAN TOELICHTING****Inleiding**

Bij de Wet van 14 april 1978 (S.R.S. 1978 no. 26) houdende uitbreiding van de territoriale zee van de Republiek Suriname en de instelling van de daaraan grenzende economische zône heeft Suriname zijn territoriale wateren uitgebreid tot twaalf zeemijlen en vervolgens soevereine rechten opgeëist in een aan de territoriale zee grenzende zeestreek van eenhonderdachtentachtig zeemijlen (ofwel tweehonderd nautische mijl gemeten vanaf de nulmeter dieptelijn) onder de naam economische zône.

Dientengevolge oefent sinds 11 juni 1978 de Republiek Suriname in genoemde economische zône soevereine rechten uit "terzake van de exploratie, de exploitatie, de instandhouding en het beheer van de natuurlijke rijkdommen, zowel levende als niet levende op de zeebedding en in de ondergrond en de daarboven gelegen wateren" (zie artikel 4 van de korthedshalve verder als "Wet territoriale zee en economische zône" aan te duiden Wet van 14 april 1978 S.R.S. 1978 no. 26).

Het is duidelijk dat het uitoefenen van de zeevisserij een van de meer belangrijke activiteiten is die in de territoriale zee en de economische zône bedreven kan worden. Het proclameren van rechten houdt evenwel onvermijdelijk in dat de Staat Suriname ook de verplichting op zich dient te nemen om in de economische zône regelen op te treden. In de Wet territoriale zee en economische zône is daarvoor in artikel 6 een vergunningstelsel geschapen. Gelet op de summier uitwerking in genoemde wet van dat vergunningstelsel, alsmede op het feit dat het verlenen van de vergunning bij staatsbesluit meer geschreven lijkt voor sporadisch voorkomende activiteiten zoals proefboringen naar olievoorvormen, dan voor het verlenen van vergunningen aan enkele honderden vissersschepen, hebben de ondergetekenden er de voorkeur aan gegeven een alomvattende regeling bij decreet van de zeevisserij in zowel de territoriale zee als de daaraan grenzende economische zône voor te stellen, waartoe het onderhavige voorstel strekt. Bij het opstellen van het voorstel is uiteraard zoveel moge-

lijk aansluiting gezocht en gevonden bij de Wet territoriale zee en economische zône.

Ook in het verleden zijn reeds stappen ondernomen om te komen tot een algemene regeling van de zeevisserij; met waardering maken de ondergetekenden gewag van een "discussiestuk voor een zeevisserijwet", dat Dr. H. MEIJERS, thans hoogleraar Volkenrecht aan de Universiteit van Amst~~er~~-dam, tijdens en rond een bezoek aan Suriname in december 1975 op verzoek van de toenmalige Minister van Landbouw, Veeveelt en Visserij heeft vervaardigd. Voorts heeft model gestaan voor het onderhavige voorstel het Staatsbesluit van 8 september 1971, houdende regelen voor vissersvaartuigen in Suriname (Vissersvaartuigenbesluit 1971), G.B. 1971 no. 158, welke interimregeling bedoeld was voor de garnaalenvangst in de wateren van Brazilië door Surinaamse vissersvaartuigen op basis van aanvankelijk de voorlopige overeenkomst, op 19 augustus 1971 gesloten tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Federatieve Republiek van Brazilië inzake de garnaalenvisserij in de zee grenzende aan de kust van Brazilië, en vervolgens op basis van de "Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Federatieve Republiek Brazilië inzake garnaalenvisserij in de zee van de kust van Brazilië", G.B. 1972, no. 158, 13 december 1972, Ned. Trb. 1973, 25. Na de inwerkingtreding van het onderhavige voorstel zal de "Visstandsbeschermingswet 1961" (Wet van 25 maart 1961 tot bescherming van de visstand, G.B. 1961, no. 44, gewijzigd bij wet van 22 november 1963, G.B. 1963 no. 153 en bij wet van 23 oktober 1965, G.B. 1965 no. 118, zie ook het uitvoeringsbesluit van 20 juni 1961, G.B. 1961 no. 101) slechts van kracht zijn voor het vissen in de binnenwateren van Suriname en dus niet langer eveneens voor de territoriale zee, zulks niet alleen ter vermijding van de noodzaak voor vissers om twee verschillende vergunningen te moeten aanvragen, maar vooral om te voorkomen dat er een verschildend administratiefrechtelijk en strafrechtelijk stelsel voor de territoriale zee en de daaraan grenzende economische zône zou ontstaan. Tenslotte zij opgemerkt dat acht is geslagen op "Act no. 10 of 1977 (Maritime Boundaries Act 1977)" van ons buurland Guyana, alsmede op de verordening (EEG) no. 3023/79 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 20 december 1979 tot vaststelling van bepaalde maatregelen voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden welke, ten aanzien van vaartuigen die de vlag van bepaalde derde landen voeren, van toepassing zijn

in de zône van 200 zeemijl voor de kust van het Franse Departement Guyana (Publicatieblad van de E.G. no. L340/11 van 31 december 1979).

Algemeen

Het voorliggende voorstel heeft tot doel in de territoriale zee van de Republiek Suriname en in de daaraan grenzende economische zône, die tezamen tot "visserijzône" worden bestempeld, op het gebied van de zeevisserij een eenvormig regiem in te stellen. Het bestempelen van de territoriale zee en de daaraan grenzende economische zône tot visserijzône is geschied met het oog op de leesbaarheid, alsmede op de haanteerbaarheid vanuit administratiefrechtelijk en strafrechtelijk oogpunt van het ontwerp, doch betekent geenszins dat beide zônes gelijk zijn. Immers, de territoriale zee behoort tot het gebied van de Republiek Suriname, terwijl de Republiek Suriname in de economische zône slechts soevereine rechten gereclateerd aan mogelijke met name omschreven activiteiten (niet zaken) uitoefent. Het eenvormige regiem is gebaseerd op het eveneens in de wet van 14 april 1978 S.R.S. no. 26 neergelegde standpunt dat het een ieder, Surinamer of vreemdeling, verboden is zonder een geldige vergunning bedrijfsmatig in de visserijzône te vissen. Daartoe bevat het voorstel in hoofdstuk III (de artikelen 14 tot en met 20) een uitgewerkt systeem van vergunningen. Een vergunning zal per vissersvaartuig kunnen worden verleend, niet overdraagbaar zijn, een geldigheidsduur van maximaal een jaar hebben, indien nodig in een maximaal aantal uitgegeven worden en in bepaaldelijk omschreven gevallen ingetrokken kunnen worden.

Daarnaast bevat het voorstel (hoofdstuk II, de artikelen 6 tot en met 13) een stelsel van registratie van vissersvaartuigen, in het voetspoor van het eerdergenoemde Vissersvaartuigenbesluit 1971. De verplichting tot het stellen van nationale regels met betrekking tot de registratie van schepen, het voeren van de vlag en de nationaliteit van zeeschepen vloeit voort uit internationale regels, waarvan met name genoemd zij artikel 5 van het thans voor Suriname nog van kracht zijnde Verdrag inzake de volle zee (Genève, 29 april 1958, Ned. Trb. 1959, 124, 1966, 124 en 1971, 222).

Het in artikel 978 van het Surinaamsch Wetboek van Koophandel ingestelde openbaar register voor teboekstelling van Suri-

naamse schepen, metende tenminste vijftig kubieke meters bruto-inhoud, zomede van de in de veertiende titel van het W.v.K. genoemde tenminste vijftig kubieke meters bruto-inhoud metende langs de kusten varende zeeschepen is voor de registratie van vissersvaartuigen niet bruikbaar in verband met de onmogelijkheid van schepen van minder dan vijftig kubieke meters bruto-inhoud daarop te nemen (zie voor het uitvoeringsbesluit bedoeld in het tweede lid van artikel 378 het Besluit van 10 juli 1944, G.B. 1944, no. 80). Het ontbreken van een bij wet of decreet vastgestelde regeling voor de nationaliteit van Surinaamse vissersschepen is in strijd met genoemd artikel 5. Ook artikel 379 W.v.K., dat aan de cantonrechter de plicht oplegt een verklaring af te geven dat een schip een Surinaams schip is alvorens tot teboekstelling mag worden overgegaan, is onbruikbaar, omdat ook deze regeling alleen geldt voor zeeschepen metende meer dan vijftig kubieke meters bruto-inhoud. Waar tenslotte het Zeebrievenbesluit 1933 (G.B. 933 no. 55) in artikel 2 onder c vaartuigen "welke voor de zeevisserij of voor de kustvisserij worden gebezigd" buiten zijn werkingssfeer plaatst bevat het onderhavige voorstel een eigen regeling van de nationaliteit van vissersvaartuigen, welke gekoppeld is aan de registratie. De bijhouding van het openbaar centraal visserijregister is in handen van de Havenmeester gelegd, waartoe hoofdstuk II (de artikelen 6 tot en met 13) een uitgewerkt stelsel bevat. De nationaliteit van Surinaamse vissersvaartuigen is geregeld in de artikelen 2 en 3, terwijl de verplichting voor deze vaartuigen om de Surinaamse vlag te voeren in artikel 11 te vinden is. Vaast de in de artikelen 2 en 3 bedoelde Surinaamse vissersvaartuigen kunnen in het centraal visserij-register de in artikel 4 omschreven "buitenlandse vissersvaartuigen, die in Suriname zijn geregeld" worden geregistreerd.

Hoofdstuk IV (artikel 21) bevat een regeling met betrekking tot het verkrijgen van het certificaat van deugdelijkheid voor Surinaamse vissersvaartuigen en voor buitenlandse, in Suriname toelaten vissersvaartuigen, dat wil zeggen voor alle in het centraal visserij-register geregistreerde vaartuigen. Ook deze regeling berust op internationale voorschriften inzake de veiligheid op zee en de zeewaardigheid van zeeschepen, terzake waarvan verwezen wordt naar artikel 10 van het eerdergenoemde Verdrag inzake de veilige zee, alsmede naar het Verdrag voor de beveiliging van menschenlevens op zee, 1960 (Londen), vindplaats Ned. Trb. 1963, 89.

1961, 84, 1965, 128, 1967, 64, 1969, 242, 1970, 160, 1972, 37, en 1975, 11 en naar het meer recente Verdrag voor de beveiliging van menschenlevens op zee, 1974, (eveneens Londen), vindplaats Ned. Trb. 1976, 157.

Hoofdstuk V, houdende bijzondere bepalingen, bevat verplichtingen voor de kapitein van een vissersvaartuig om een exemplaar van het registratiebewijs, van de vergunning voor het bedrijven van de zeevisserij en van het certificaat van deugdelijkheid aan boord te hebben (artikel 22). Voorts is in dit hoofdstuk bepaald (artikel 23), dat aan vreemde vissersvaartuigen slechts dan vergunningen voor het bedrijven van de zeevisserij zullen worden gegeven, wanneer tussen de Republiek Suriname en de Staat van registratie een internationale overeenkomst tot stand gekomen is, gelende het vissen in de visserijzone van Suriname en in de wateren van die staat.

Artikel 24 bevat de mogelijkheid om bij decreet af te wijken van de bepalingen van het voorstel inzake de registratie, de vergunning en het certificaat van deugdelijkheid voor vissersvaartuigen van zeer kleine omvang, die alleen vlak onder de kust vissen. Hierbij is gedacht aan de zogenaamde modderpaarden en aan kleine korjalen, met slechts een of twee vissers aan boord. Het proclameren van — onder andere — visserijrechten in een grote uitgebreide zone voor de kust houdt in dat de kuststaat zichzelf tevens verplicht om geeignende maatregelen te nemen tot bescherming en instandhouding van de levende rijkdommen van de zee, in casu vissen. Er is thans nog betrekkelijk weinig inzicht in de aard en de omvang van de visvoorkomens in de wateren voor de kust van Suriname.

De eerste ondergetekende hoopt dat hierin spoedig verandering komt wanneer de resultaten bekend worden van het onderzoek van het door de Duitse Bondsrepubliek beschikbaar gestelde wetenschappelijk visserij-onderzoeksvaartuig. Dit onderzoek is in januari 1979 van start gegaan. Tevens moet worden vermeld het onderzoek naar de voorkomens van diepzee-garnalen populaties, dat vanaf juni 1979 wordt uitgevoerd door een Japans onderzoeksvaartuig. Dan zal het ongetwijfeld noodzakelijk zijn om aan de hand van de beschikbaar gekomen gegevens regels te gaan stellen inzake het stoppen van de visserij op bepaalde vis-

soorten of gedurende bepaalde tijden (paaitijden), inzake vangstmethoden en vangtuigen, alsmede eventueel over te gaan tot quotakunnen reageren op de eventuele nieuwe inzichten heeft het voorstel niet alleen in artikel 17, tweede lid, aan de Minister van Landbouw, Veeteelt, Visserij en Bosbouw de mogelijkheid verleend om jaarlijks de algemene voorwaarden te stellen en ook te maken waarop de vergunning zal worden verleend, doch ook in artikel 25 de mogelijkheid geschapen om bij decreet nader te regelen te geven ter bescherming en instandhouding van de visstand. Het is daarbij de bedoeling dat de krachtens artikel 25 te geven regelen een meer duurzaam karakter zullen hebben dat de krachtens artikel 17, tweede lid, te stellen algemene voorwaarden.

Voorts stelt het voorstel een Raad van Overleg voor de Zeevisserij in (hoofdstuk VI, artikel 26) ter institutionalisering en gemakkelijking van de contacten tussen de overheid en diegenen die — ruim gesproken — bij de visserij betrokken zijn. De Raad heeft slechts een adviserende taak en geen beslissingsbevoegdheid.

Tenslotte bevat het voorstel een uitgebreid stel strafbepalingen, waarbij wat de hoogte betreft van de op te leggen straffen niet is afgeweken van de overeenkomstige strafbepalingen in de Wet territoriale zee en economische zône. Het sanctiestelsel van het voorstel is overigens niet alleen strafrechtelijk van aard: de administratieve sanctie van intrekking van de vergunning (artikel 20) zal vaak harder aankomen bij de overtreder dan het tennis of een geldboete.

Tot slot van deze algemene beschouwingen merken de ondergetekenden op dat zij — het geheel overziende — van mening zijn met het hierbij aangeboden voorstel een stap vooruit te doen op het gebied van de ontwikkeling van de zeevisserij, die — mits in goede banen geleid en gestoeld op enthousiasme en inzet van vissers, reders, investeerders en overheidsdienaren — een krachtige stimulans voor de economie van ons land kan gaan worden, niet alleen voor de binnenlandse consumptie van vis doch ook voor de export daarvan.

Artikelsgewijs

Artikel 1 bevat een aantal definities. Het nauwe verband met de Wet territoriale zee en economische zône wordt onderstreept doordat in het voorstel op verschillende plaatsen naar deze wet wordt verwezen. Op het gebruik van de term "visserijzône" is bovendien onder het Hoofd algemeen reeds ingegaan. De definitie van "vissen" is zeer ruim en bevat zodoende ook vele bezigheden die als hulp- of nevenactiviteiten kunnen worden beschouwd, zoals die van koelschepen, bevoorradingschepen en dergelijke; zonderd van "vissen" in de zin van het voorstel zijn slechts twee activiteiten, te weten de sportvisserij en de bezigheden van wetenschappelijk visserijonderzoek ingerichte vaartuigen.

De andere definities spreken voor zichzelf.

De artikelen 2 en 3 geven aan wanneer een vissersvaartuig een "Surinaams" vissersvaartuig is en als zodanig in het openbaar centraal visserijregister kan worden ingeschreven. Bij het beantwoorden van de vraag in welke gevallen aan een vissersvaartuig de Surinaamse nationaliteit zou moeten worden verleend hebben de ondergetekenden zoals voor de hand ligt aansluiting gezocht bij de in het Zeebrievenbesluit 1933 (G.B. 1933 no. 55) neergelegde regeling inzake de nationaliteit van Surinaamse zeeschepen (artikel 3, zoals gewijzigd bij Koninklijk besluit van 30 maart 1937, Stb. 946, G.B. 1937 no. 49). Daarbij is de in genoemd artikel 3 van het Zeebrievenbesluit 1933 neergelegde tamelijk straffe eigendoms eis (geschreven in Europa in de onder oorlogsdreiging gebukt gaande jaren dertig) in artikel 2 van het voorstel aanzienlijk verzacht en voor de onder artikel 3 van het voorstel vallende Surinaamse vissersvaartuigen zelfs geheel afgeschaft. Aan de tweedeling in Surinaamse vissersvaartuigen vallende onder artikel 2 en die vallende onder artikel 3 van het voorstel ligt de gedachte ten grondslag, dat enerzijds voor het verlenen van de Surinaamse nationaliteit aan een vissersvaartuig de eis dat een bepaald minimum — deel van de eigendom van het vissersvaartuig in handen van Surinamers of ingezetenen van Suriname moet zijn niet mag ontbreken in dit voorstel, doch anderzijds vermeden dient te worden dat niet-Surinamers, die met buitenlands kapitaal in de visserijzône de zeevisserij willen bedrijven — zoals thans op ruime schaal gebeurt —, niet voor hun vissersvaartuigen de Surinaamse nationaliteit zou-

den kunnen verkrijgen. Derhalve kunnen buitenlandse kapitaalverschaffers die voor hun vissersvaartuigen de Surinaamse nationaliteit willen verkrijgen hetzij de "echte" Surinaamse nationaliteit van artikel 2 kiezen het zij als alternatief de Surinaamse nationaliteit van artikel 3.

Beide soorten schepen zullen onder de uitsluitende territoriale rechtsmacht van de Staat van de vlag, d.w.z. van Suriname, vallen, hegeen uiteraard ook strafrechtelijke implicaties heeft. Naast de eigendomseis wordt in artikel 2 nog een tweetal eisen gesteld die betreffen het regelmatig in Suriname havenen en het in Suriname gevestigd zijn van de reder. Deze laatste twee eisen worden eveneens gesteld, aangevuld met eisen onder c, d en e om de in het internationale recht (artikel 5 van het eerdergenoemde Verdrag inzake de volle zee) gestelde eis van een werkelijke band ("genuine link") tussen Staat en schip, dat de vlag van die Staat voert, te benadrukken en inhoud te geven. Deze laatste drie eisen betreffen:

- 1°. het voor tenminste drie jaren bij de reder in gebruik zijn van het vissersvaartuig krachtens een over te leggen, dus schriftelijke, overeenkomst;
- 2°. het overleggen van een verklaring van de eigenaar dat hij instemt met (en dus afweet van) de registratie van zijn vissersvaartuig in het Surinaamse centraal visserijregister en
- 3°. de verplichting om de vangst in overwegende mate in Suriname te laten verwerken.

Deze vijf eisen in totaal lijken de ondergetekenden voor buitenlandse gegadigden geen onoverkomenlijke hinderpaal te zijn om zich van de toegang tot de Surinaamse zeevisserijmarkt te verzekeren.

Artikel 4 geeft — mochten desalniettemin de in artikel 3 neergelegde eisen te zwaar worden geacht — een nog lichtere mogelijkheid om toegang tot de Surinaamse visserijzone te verkrijgen.

Een reder die kantoor houdt in Suriname, er zorg voor draagt dat de vangst in overwegende mate in Suriname wordt verwerkt en dat zijn vissersvaartuig regelmatig in Suriname havent kan in deel C van het centraal visserijregister worden geregistreerd als buitenlandse vissersvaartuig, dat in Suriname is toegelaten. Een

dergelijk vaartuig blijft volledig onder de uitsluitende jurisdictie vallen van de Staat, waarvan het de vlag voert. Alle andere schepen worden ingevolge artikel 5 tot "vreemde vissersvaartuigen" benoemd, die ingevolge artikel 23 alleen voor een vergunning in aanmerking komen indien tussen Suriname en hun vlaggestaat een internationale overeenkomst tot stand gekomen is.

Er is aldus in het voorstel een gedifferentieerd systeem neergelegd, hetwelk er toe kan leiden dat in de visserijzone in beginsel door 4 soorten vissersvaartuigen gevist wordt, te weten door:

1. de "echte" Surinaamse vissersvaartuigen, bedoeld in artikel 2;
2. de Surinaamse vissersvaartuigen, bedoeld in artikel 3;
3. buitenlandse, in Suriname toegelaten vissersvaartuigen;
4. vreemde vissersvaartuigen.

Indien om redenen ter bescherming en instandhouding van de visstand of om enige andere reden slechts een beperkt aantal vergunningen in enig jaar ingevolge artikel 17, eerste lid, van het voorstel zal worden verleend, dan valt te verwachten dat voor de in deel A van het centraal visserijregister geregistreerde schepen (de "echte" Surinaamse vissersvaartuigen) naar verhouding meer vergunningen beschikbaar zullen worden gesteld dan voor bijvoorbeeld de in deel C geregistreerde vissersvaartuigen of voor de vreemde vissersvaartuigen.

Hoe intensiever de integratie in de Surinaamse samenleving is des te groter zal de aanspraak op een voorkeursbehandeling zijn.

Artikel 6 bepaalt dat het centraal visserijregister zal bestaan uit de delen A, B en C voor respectievelijk de Surinaamse vissersvaartuigen, bedoeld in artikel 2, alsmede voor die bedoeld in artikel 3 en voor de in artikel 4 bedoelde "buitenlandse vissersvaartuigen", die in Suriname zijn toegelaten.

Ter verkrijging van registratie dient een schriftelijke aanvraag te worden gedaan op een door de Minister van Openbare Werken en Verkeer vast te stellen en gratis door de Havenmeester te verstrekken formulier. Een vissersvaartuig kan niet in meer dan één deel van het centraal visserijregister tegelijkertijd worden geregistreerd.

Overgang van het ene deel naar het andere is uiteraard toegelaten; in dat geval dient opnieuw aangifte ter registratie te worden gedaan.

Het bewijs dat het vissersvaartuig voldoet aan de eisen voor inschrijving in het verlangde deel van het centraal visserijregister dient ingevolge artikel 7 door de aanvragende eigenaar of reder geleverd te worden, die ingeval van een onvolledig ingevuld formulier of van het ontbreken van bewijsstukken eenmaal door de Havenmeester in staat gesteld kan worden om tot aanvulling van de ontbrekende gegevens of overlegging van de ontbrekende bewijsstukken en documenten over te gaan. De Havenmeester dient binnen dertig dagen een beslissing te nemen of al dan niet tot registratie zal worden overgegaan, welke beslissing hij op een door hem te bepalen wijze aan de aanvrager kenbaar kan maken. Neemt de Havenmeester binnen die termijn geen beslissing dan zal de aanvrager zich tot het Hof van Justitie kunnen wenden ingevolge het bepaalde in artikel 8, derde lid.

Het in artikel 8 dwingt de Havenmeester zijn eventuele weising schriftelijk en gemotiveerd vast te leggen, tegen welke weising beroep kan worden ingesteld bij het Hof van Justitie binnen de in het tweede lid van artikel 8 bepaalde termijn.

Artikel 9 bevat de minimum-inhoud van het in tweevoud te verstrekken registratiebewijs. Deze gegevens komen overeen met die genoemd in artikel 4 van het Vissersvaartuigenbesluit 1971.

Voor de vaststelling van de hoogte van het voor de registratie verschuldigde eenmalige bedrag is overeenstemming tussen de Ministers van Openbare Werken en Verkeer en van Landbouw, Vee- teelt, Visserij en Bosbouw vereist.

Het centraal visserijregister is naar artikel 10, eerste lid, bepaald, openbaar. Ter vermijding van het zonder noodzaak vragen van inlichtingen uit het register zal daarvoor een bedrag verschuldigd zijn.

Artikel 11 verplicht Surinaamse vissersvaartuigen de Surinaamse vlag te voeren, zodat de nationaliteit voor een ieder — derhalve ook voor opsporingsambtenaren — van verre valt te constateren. Op het niet voldoen aan deze verplichting stelt artikel 30 een strafsancie.

Artikel 12 bevat in het eerste lid een verplichting voor de eigenaar of de reder om van elke verandering met betrekking tot zijn vissersvaartuig, die wijziging tengevolge kan hebben in het

geen omtrent dat vissersvaartuig in het centraal visserijregister is aangetekend, direct mededeling aan de Havenmeester te doen.

Naast de hierop in artikel 30 gestelde strafrechtelijke sanctie geeft het tweede lid van artikel 12, onder c, in geval van niet voldoen aan deze verplichting de administratiefrechtelijke sanctie van het ambtshalve door de Havenmeester doorhalen van de registratie. Deze doorhaling kan ook plaatsvinden op verzoek van de eigenaar of de reder, alsmede ambtshalve, indien naar het oordeel van de Havenmeester het vissersvaartuig niet langer voldoet aan de eisen ter verkrijging van de registratie.

De ondergetekenden realiseren zich dat de taak van de Havenmeester ten deze geen geringe is.

De in het voorstel neergelegde criteria zoals "regelmatig in Suriname havener" (artikelen 2, 3 en 4) en "er zorg voor dragen dat de vangst in overwegende mate wordt verwerkt" (artikelen 3 en 4) zijn immers noodzakelijkerwijs tamelijk vaag.

De Havenmeester zal gesteund door zijn kennis van het gebeuren in de haven van Paramaribo aan deze criteria nader inhoud dienen te geven, daarbij met name administratiefrechtelijke beginselen als "gelijke behandeling van gelijke gevallen", "geen willekeur" en het "niet gebruiken van een bevoegdheid voor een ander doel dan waarvoor zij is gegeven" inachtnemend. De doorhaling van de registratie heeft immers tengevolge dat de hoedanigheid van Surinaams vissersvaartuig of van buitenlands vissersvaartuig, dat in Suriname is toegelaten, verloren gaat (vide het vijfde lid van artikel 12), waardoor vervolgens ingevolge artikel 20, eerste lid, onder e, de vergunning moet worden ingetrokken door de Minister van Landbouw, Vee- teelt, Visserij en Bosbouw. Het is echter voor een actief visserijbeleid van groot belang dat het centraal visserijregister geheel "up-to-date" is. Belanghebbenden kunnen tegen de gemotiveerde doorhaling beroep instellen bij het Hof van Justitie.

In hoofdstuk III is de procedure voor het verkrijgen van de vergunning voor het bedrijven van de zeevisserij geregeld. Ook hier dient de aanvrager ingevolge artikel 14 zich te wenden tot de Havenmeester ter verkrijging van een aangifteformulier. Naast het ingevulde en ondertekende formulier dient de aanvrager de in artikel 15 eerste lid, genoemde bijlagen te verstrekken. Aangezien

de vergunning slechts voor één jaar wordt verstrekt dienen deze gegevens voor elk vissersvaartuig telkenjare opnieuw te worden verschaft. De procedure is vervolgens (artikel 16) dat de Havenmeester na controle van het aangifteformulier en de daarbij behorende bijlagen het geheel, vergezeld van een afschrift van het voor het betrokken vissersvaartuig uitgereikte registratiebewijs, zo spoedig mogelijk doorzendt naar de Directeur van Landbouw, Veeteelt, Visserij en Bosbouw. Zolang de Havenmeester nog geen beslissing heeft genomen met betrekking tot de registratie kan derhalve geen toezending aan de Directeur plaatshebben.

Artikel 17 legt aan de Minister van Landbouw, Veeteelt, Visserij en Bosbouw de verplichting op ieder jaar vóór 20 januari landelijk bekend te maken de periode waarbinnen aanvraagformulieren te verkrijgen zijn alsmede hoeveel vergunningen hij voornemens is voor dat jaar af te geven voor elke van de vier categorieën vissersvaartuigen. Het is uiteraard mogelijk dat hij bereid is een ongelimiteerd aantal vergunningen af te geven. Indien er meer gegadigden dan af te geven vergunningen zijn zal het lot dienen te beslissen.

De algemene voorwaarden waarop de vergunningen zullen worden verleend dienen eveneens op de in het eerste lid van artikel 17 aangegeven wijze te worden bekendgemaakt, zodat belanghebbende vissers daarvan vooraf kennis kunnen nemen. De Minister van Landbouw, Veeteelt, Visserij en Bosbouw is volgens het voorstel vrij om alle mogelijke voorwaarden te stellen die hij in het kader van het door hem te voeren visserijbeleid wenselijk acht. De enige beperking is uiteraard dat de voorwaarden waarop een vergunning eenmaal is afgegeven niet in het jaar van geldigheid nog tussentijds kunnen worden gewijzigd. Mocht genoemde Minister desalniettemin tussentijds wijziging noodzakelijk achten dan staat hem slechts de weg van artikel 25 open.

Naast de algemene voorwaarden, die in artikel 17, tweede lid, zoals opgemerkt enuntiatief worden opgesomd, kan de Minister bij het verlenen van een vergunning daaraan bijzondere voorwaarden of verplichtingen verbinden. Aangezien de aanvrager van deze bijzondere voorwaarden niet vóór het aanvragen kennis heeft kunnen nemen is hem daartegen ingevolge het vijfde lid van artikel 18 een beroepsmogelijkheid bij het Hof van Justitie gegeven wanneer overleg over de bijzondere voorwaarden of verplichtingen

tussen de Minister en de aanvrager niet tot resultaat heeft geleid. De vergunning zal worden verleend door de eerste ondergetekende, zo bepaalt artikel 18, aangezien zoals in de inleiding van deze Memorie van Toelichting reeds werd opgemerkt de verlening van de vergunning bij staatsbesluit de administratie te zwaar zou belasten. De vergunning wordt uitgerikt door de Havenmeester tegen betaling van het krachtens artikel 19 vast te stellen bedrag, alsmede op vertoon van het in artikel 21 bedoelde certificaat van deugdelijkheid.

Het certificaat van deugdelijkheid behoeft pas in dit stadium getoond te worden, zodat de aanvrager desgewenst pas na het vernemen van de positieve uitslag op zijn aanvraag voor het verkrijgen van de vergunning de vrij kostbare procedure voor het verkrijgen van het certificaat van deugdelijkheid kan inzetten. Ook tegen een gemotiveerde afwijzende beslissing op de aanvraag voor een vergunning kan beroep worden ingesteld, behoudens indien de afwijzing gebaseerd is op het bij een eventuele loting niet getrokken zijn.

De vaststelling van het bedrag, dat voor het verkrijgen van de vergunning dient te worden betaald, geschiedt ingevolge artikel 19 door de Minister van Landbouw, Veeteelt, Visserij en Bosbouw. Deze kan een onderscheid maken al naar gelang het betreft de betrouwbare, de in Suriname toegelaten of de vreemde vissersvaartuigen, naar gelang van de grootte of het motorvermogen van het vissersvaartuig. De wet territoriale zee en economische zône bepaalt in artikel 6, derde lid, dat de vergunning "te allen tijde kan worden ingetrokken wegens handelen in strijd met één of meer voorwaarden of verplichtingen waaronder deze is verleend en voortz, zulks ter uitsluitende beoordeling van het daartoe bevoegde gezag, op grond van redenen aan het algemeen belang ontleend dan wel indien zulks door het belang van de Staat geboden wordt". Het lijkt in het onderhavige voorstel niet wenselijk boven het hoofd van de visser een dergelijk zwaard van Damocles te hangen. Het is dientengevolge wenselijk dat de vergunninghouder van tevoren weet waar hij aan toe is; derhalve geeft artikel 20 limitatief aan in welke gevallen de vergunning ingetrokken zal en moet worden. De gevallen behoeven naar het de ondergetekenden voorkomt geen nadere toelichting. Met betrekking tot de regeling van het certifi-

caat van deugdelijkheid in artikel 21 wordt verwezen naar het hierboven onder het hoofd algemeen opgemerkte.

Hoofdstuk V bevat enkele bijzondere bepalingen.

Artikel 22 verplicht de kapitein van een vissersvaartuig aan boord aanwezig te hebben het registratiebewijs, de vergunning en het certificaat van deugdelijkheid, dat indien daarom wordt verzocht aan een opsporingsambtenaar dient te worden getoond en desgewenst te worden afgegeven.

In artikel 23 is het beginsel neergelegd, dat buitenlandse vissers die geen registratie volgens de artikelen 2, 3 of 4 kunnen of willen verkrijgen als "vreemde" vissers slechts dan voor een vergunning voor het bedrijven van de zeevisserij in de visserijzone in aanmerking komen wanneer er een internationale overeenkomst tussen hun vlaggestaat en de Republiek Suriname van kracht is rezelende de visserij in de wateren van die Staat en in de visserijzone van Suriname. De Minister van Landbouw, Veeteelt, Visserij en Bosbouw kan zonder een dergelijke overeenkomst dus niet meer vrijelijk vergunningen verlenen voor vreemde vissersvaartuigen. Afwijking van de bepalingen van het voorstel inzake de registratie, de vergunning en het certificaat van deugdelijkheid voor kleine kustvissers maakt artikel 24 mogelijk bij decreet. Zoals reeds opgemerkt kan hierbij worden gedacht aan het vissen met behulp van de zogenaamde modderpaarden of met kleine korjalen met één of twee vissers aan boord. Een zorgvuldig en behoedzaam beheer van de visstand in de visserijzone brengt met zich mee, dat tegen ongewenste activiteiten zoals overbevissing of het vissen tijdens paaitijden moet kunnen worden opgetreden. Daartoe strekt artikel 25, dat een delegatiemogelijkheid geeft zodat de Overheid flexibel kan reageren hetzij op veranderende omstandigheden hetzij op nieuwe inzichten. Over de in artikel 26 neergelegde regeling inzake de Raad van Overleg voor de Zeevisserij is hierboven reeds opgemerkt dat de Raad slechts een adviserende stem heeft. De in het decreet geregelde gevallen waarnaar in het tweede lid van artikel 26 wordt verwezen zijn te vinden in artikel 15, tweede en derde lid, in artikel 17, tweede en derde lid, en in artikel 19. De Raad kan ook ongevraagd advies geven. Het ligt voor de hand dat het advies van de Raad gevraagd zal worden over de krachtens de artikelen 24 en 25 uit te vaardigen decreten. De Raad zal bestaan uit zeven leden onder voorzitterschap van de Directeur van Land-

bouw, Veeteelt, Visserij en Bosbouw. De Raad zal zo vaak bijeenkomen als hij nodig oordeelt. Indien gewenst kan de Raad zelf een Reglement van Orde maken, voorshands lijkt dat niet nodig. Belangrijk is dat er een overlegorgaan tussen overheid en bedrijfsleven bestaat, zodat er geen beleid gevoerd wordt dat niet ter discussie staat.

De in hoofdstuk VII neergelegde strafbepalingen (de artikelen 27 tot en met 37) zijn gebaseerd op die zoals neergelegd in de Wet territoriale zee en economische zone. Enige aandacht verdient artikel 28 dat strafbaar stelt het zich bevinden in de visserijzone met een vreemd vissersvaartuig zonder duidelijk doel. De bewijslast dat er wel een geldig doel is, zoals rechtstreekse doorvaart of enig ander in het internationale zeerecht erkend doel, wordt in dit artikel gelegd op degene, die van het misdrijf wordt verdacht.

De ondergetekenden spreken de hoop uit dat deze tamelijk vergaande strafbepaling voldoende afschrikkende werking zal hebben op vreemdelingen en tevens een vergemakkelijking van de taak van de opsporende en vervolgende instanties zal betekenen. De overige artikelen van hoofdstuk VII spreken voor zichzelf.

Over de in artikel 39 neergelegde afbakening tussen het visen in de binnenwateren en in de visserijzone van Suriname is hierboven reeds gesproken. De intrekking van het Vissersvaartuigenbesluit 1971 (artikel 40) geschiedt voorzichtigheidshalve, aangezien het niet helemaal duidelijk is of het niet langer van kracht zijn van de in de inleiding genoemde Garnalenovereenkomst met Brazilië ook tot gevolg heeft dat genoemd besluit uitgewerkt is. In verband met de spoed inzake het totstand brengen van een re-

giem voor het bedrijven van de zeevisserij in de visserijzône stellen de ondergetekenden zich voor het voorstel, indien decreet geworden, alreeds op 1 januari 1981 inwerking te laten treden. Een specifieke inwerkingtreding zal een einde maken aan de onzekerheid die thans met betrekking tot het vissen in de visserijzône bestaat.

De Minister van Landbouw
Veeteelt, Visserij en Bosbouw,
A.H. VAN DIJK.

De Minister van Justitie,
Leger en Politie en
Buitenlandse Zaken,
A.R. HAAKMAT.

De Minister van Openbare Werken
en Verkeer,
M.N. ATAPELLAH.